

Posudek diplomové práce

Jakub Hambálek: *Mediální vliv Číny v Africe*

Předkládaná diplomová práce si klade za cíl prozkoumat rostoucí čínský vliv na oblast médií v současné Africe. V posledních letech zaznamenáváme významný rozvoj studií různých aspektů čínské přítomnosti na africkém kontinentě. Přestože se jedná zejména o práce všímající si rostoucího vlivu ekonomického, politického respektive vojenského, stále více studií se zabývá také vlivem na poli soft power, kam spadá do velké míry i mediální sféra. Výzkumná otázka práce se týká toho, zda současná Čína úspěšně využívá soft power na v Africe s přihlédnutím právě k oblasti tvorby a využívání mediálních prostředků. Autor práce se nejprve v teoretické části věnuje vysvětlení některých základních konceptů, se kterými pracuje a dále se zabývá obecným popisem postupně se zvyšujícího vlivu ČLR v Africe zejména po roce 2000, posléze rovněž mediálním vlivem Číny. Nakonec teoretické části autor práce rozebírá tři paradigmaty čínské vlivu v Africe, která můžeme identifikovat v médiích a která autorovi slouží k hlubšímu zhodnocení čínské mediální vlivu v navazující analytické části. Ta se věnuje několika případovým studiím afrických států, kde autor předkládané diplomové práce hodnotí působení Číny na mediální a kulturní oblast.

Autorovi práce se podařilo definovat zajímavý výzkumný problém a také shromáždit uspokojivé množství odborné literatury. Na textu lze rovněž vidět, že autor práci psal se zaujetím a rovněž využil některé poznatky ze své bakalářské práce na téma cenzury internetu v ČLR. Nicméně, již od počátku práce můžeme identifikovat několik problematických aspektů hodnocené práce:

- a) Již v úvodu je patrné, že cíl práce a výzkumná otázka nejsou uvedeny do zcela jasné souvislosti. Na jedné straně se má zkoumat mediální vliv Číny v Africe (nebo lépe řečeno, vliv ČLR na mediální prostor na kontinentu), na straně druhé se výzkumná otázka táže po efektivitě čínské soft power tamtéž, což samozřejmě není zdaleka totéž. Mediální působení samozřejmě tvoří součást soft power, ta ale zahrnuje daleko širší škálu prostředků (veřejná diplomacie, oblast vzdělání, politická ideologie apod.). Paradoxně je tak cíl práce úžeji zaměřený, než samotná výzkumná otázka, přičemž by tomu samozřejmě mělo být naopak.
- b) Ač se text na první pohled zdá být logicky strukturován, některé podkapitoly nejsou dobře navázány na předcházející nebo po nich následující části textu a působí někdy

jako vytrženy z kontextu. To se týká například podkapitol 5.3.1. nebo 6.6. Obecně je v práci více míst, kde čtenář spíše tápe, proč se dozvídá právě tyto či ony informace, nebo jak přispívají k zodpovězení výzkumné otázky. Zde je třeba doplnit také to, že práce často lavíruje mezi vysvětlováním a hodnocením (či interpretací) vlivu Číny v Africe obecně a zabýváním se působení Číny na africkou mediální scénu.

- c) Pracovat s případovými studii je jistě přínosné, ale na tak skromném prostoru, jak to představil autor, není dost dobře možné dosáhnout příliš uspokojivého výsledku. Každému ze čtyř států je věnováno velice málo místa, což autorovi neponechává dost prostoru, aby jasně vykreslil jednotlivé podobnosti či rozdíly mezi zkoumanými případy. Analytická část rovněž nenabízí dostatečně robustní komparativní kritéria, která by nám smysluplněji umožnila autorem vybrané případy komparovat, respektive vyvozovat z nich obecnější závěry i na případy jiné (kupodivu zde zcela zůstávají nevyužita ona tři paradigmata, která jsou analyzována v teoretické části práce).
- d) I když v průběhu práce došlo ke značnému zlepšení, stále je v práci po jazykové stránce přítomno dost pravopisných a stylistických chyb.

I přes výše zmíněné námitky lze obecně konstatovat, že autor jistě prokázal schopnost na úrovni diplomové práce formulovat výzkumný problém a vymyslet výzkumný postup jak jej zpracovat. Co práci chybí je větší soustředěnost na skutečně relevantní informace pro zodpovězení výzkumné otázky, důraz na provázanost jednotlivých částí, více propracované případové studie a lepší jazykové podání. Práci Jakuba Hambálka doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové, 19. 8. 2021

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.